



ČESKÁ REPUBLIKA

R O Z S U D E K
J M É N E M R E P U B L I K Y

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Vojtěcha Šimíčka a soudců JUDr. Miluše Doškové a Mgr. Radovana Havelce v právní věci žalobce: **VP topné oleje, spol. s r. o.**, se sídlem Praha 6, Hošťálkova 504, zastoupený Mgr. Richardem Polmou, advokátem, se sídlem Mladá Boleslav, Křížkové schody 67, proti žalovanému: **Krajský úřad Libereckého kraje** se sídlem U Jezu 642/2a, Liberec, o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Ústí nad Labem, pobočka v Liberci, ze dne 12. 8. 2008, č. j. 59 Ca 70/2008 - 12,

t a k t o :

- I.** Kasační stížnost **se zamítá.**
- II.** Žalovanému **se nepřiznává** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

I.

Žalobce (dále „stěžovatel“) brojí včas podanou kasační stížností proti shora označenému usnesení Krajského soudu v Ústí nad Labem, pobočka v Liberci, kterým bylo zastaveno řízení o žalobě stěžovatele proti rozhodnutí Krajského úřadu Libereckého kraje (dále „žalovaný“) ze dne 17. 4. 2008, č. j. KULK/13756/2008, sp. zn. ORVZŽP/1344/2007, z důvodu nezaplacení soudního poplatku podle položky 14a bod 2 písm. a) Sazebníku soudních poplatků, který je přílohou k zákonu č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o soudních poplatcích“).

II.

Stěžovatel v kasační stížnosti pouze uvádí, že podává kasační stížnost do shora uvedeného usnesení krajského soudu, nicméně kolek zaplatil obratem, a proto může soud v tomto řízení pokračovat. Z obsahu kasační stížnosti tedy není zřejmé, z jakých důvodů stěžovatel rozhodnutí krajského soudu napadá ve smyslu jejich taxativně vymezeného katalogu

obsaženého v ustanovení § 103 odst. 1 zákona č. 150/ Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), ani důvody jiné.

III.

Nejvyšší správní soud ze spisového materiálu především zjistil, že krajský soud usnesením ze dne 10. 6. 2008 vyzval stěžovatele, aby ve lhůtě 5 dnů zaplatil soudní poplatek za žalobu ve věcech správního soudnictví dle položky 14a bod 2 písm. a) Sazebníku poplatků, který je přílohou zákona o soudních poplatcích, v celkové výši 2000 Kč, a to v kolcích. Vzhledem k tomu, že lhůta stanovená k zaplacení poplatku marně uplynula, krajský soud řízení podle § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích zastavil shora označeným usnesením, které nabylo právní moci dne 18. 8. 2008. Stěžovatel poté podal prostřednictvím krajského soudu kasační stížnost, ve které mj. uvedl, že kolek zaplatil obratem. Nato krajský soud stěžovatele vyzval dopisem ze dne 22. 8. 2008, č. j. 59 Ca 70/2008 - 16, aby soudu ve lhůtě 2 týdnů zaslal doklad o tom, že zaplatil kolek obratem, jak je uvedeno v kasační stížnosti. Na tuto výzvu stěžovatel předložil krajskému soudu dne 25. 8. 2008 tiskopis s vylepenými kolkovými známkami v hodnotě 2000 Kč.

IV.

Nejvyšší správní soud přezkoumal napadené usnesení krajského soudu v souladu s § 109 odst. 2 a 3 s. ř. s. a dospěl k závěru, že kasační stížnost není důvodná.

Především je nutno uvést, že podle ustanovení § 4 odst. 1 zákona o soudních poplatcích vzniká poplatková povinnost podáním žaloby a soudní poplatek je podle ustanovení § 7 odst. 1 téhož zákona tímto okamžikem splatný. Stěžovatel svoji poplatkovou povinnost nesplnil, nicméně v souladu s ustanovením § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích mu bylo umožněno napravit toto pochybení ve lhůtě stanovené krajským soudem. Teprve po marném uplynutí takto stanovené lhůty došlo k zastavení řízení. Usnesení o zastavení řízení z důvodu nezaplacení poplatku by přitom bylo možné podle ustanovení § 9 odst. 7 zákona o soudních poplatcích zrušit soudem, který usnesení vydal, pouze tehdy, pokud by byl poplatek zaplacen dříve, než by toto usnesení nabylo právní moci. Nabytím právní moci usnesení o zastavení řízení pro nezaplacení poplatku však poplatková povinnost zanikla a pozdější zaplacení poplatku již nemůže na zastavení řízení nic změnit.

Důvod pro zrušení napadeného usnesení Nejvyšším správním soudem by proto byl dán pouze tehdy, pokud by došlo k zastavení řízení v rozporu se zákonem [§ 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s.], např. pokud by bylo řízení zastaveno i přes skutečnost, že by stěžovatel předmětný poplatek řádně zaplatil, pokud by výzva k zaplacení soudního poplatku neobsahovala řádné poučení o následcích nezaplacení soudního poplatku, případně pokud by tato výzva nebyla účastníkovi řízení (jeho zástupci) řádně doručena, apod. Z posuzovaného případu však nic takového nevyplývá; naopak je ze spisového materiálu zcela zřejmé, že stěžovatel zaplatil poplatek teprve 25. 8. 2008, tj. až 7. den po dni, kdy napadené usnesení krajského soudu nabylo právní moci.

Včasné a řádné zaplacení soudního poplatku představuje zákonnou povinnost, jejíž splnění či nesplnění je pro následný přezkum prováděný Nejvyšším správním soudem rozhodnou skutečností. V daném případě nebyly podmínky řízení splněny, o čemž nemá Nejvyšší správní soud žádnou rozumnou pochybnost. Krajský soud proto postupoval zcela správně, když v této věci vydal rozhodnutí o zastavení řízení.

Stěžovatel, který neměl v tomto soudním řízení úspěch, nemá právo na náhradu nákladů řízení (§ 60 odst. 1 s. ř. s.) a žalovanému Krajskému úřadu Libereckého

kraje náklady řízení přesahující jeho běžnou činnost nevznikly. Proto soud rozhodl, že se žalovanému nepřiznává právo na náhradu nákladů řízení o kasací stížnosti.

P o u č e n í: Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 25. září 2008

JUDr. Vojtěch Šimíček
předseda senátu